

1) Τόπος άμμώδης συνήθως παρά την θάλασσαν ή τόν ποταμόν και ό άμμώδης πυθμήν της θαλάσσης κοιν. : *Πάμε νά καθίσουμε-νά παίξουμε 'ς τήν άμμουδιά κοιν.* Συνών. ιδ. έν λ. άμμότοπος. 2) Γή περιέχουσα πλείονα άμμον ή χῶμα Μύκ. Σάμ. Σίφν. κ. ά. : *Αυτό του χουράφ' είνι άμμουδιά Σάμ.* 3) Πλατεία έστρωμένη δι' άμμου Θήρ.

4) Άμμος Καπ. (Άνακ. Άραβάν. Σίλατ. Σινασσ. Φάρασ.) Λυκ. (Λιβύσσ.) : *Έτά τό γέννημα έχ' πολλή άμμουριά (έτά = τοῦτο) Άραβάν. Τό ψωμί έχ' άμμουριά αυτόθ.* Συνών. άμμοιδη, άμμος 1, άμμουδα 1, άμμοῦσα 2, άμμοσι. Η λ. και ώς τοπων. υπό τούς τύπ. *Άμμουδιά* Βιθυν. (Κατιρ.) Ίων. (Κάτω Παναγ. Κρήν.) Θεσσ. (Μηλ.) Κίμωλ. Νίσυρ. Σάμ. Σκιάθ. Χίος *Άμμουδιές* Ίων. (Κάτω Παναγ. Κρήν.) Σάμ. *Άμμαδικές* Κύπρ.

άμμουδιάρα ή, άμάρτ. άμμοδιάρα Κύθν.

Τό θηλ. του άμαρτ. έπιθ. *άμμουδιάρεις* (πβ. τοπων. *Άμμουδιάρεις*) ούσιαστικοποιηθέν.

Τόπος περιέχων άμμον, γή άμμώδης. Συνών. ιδ. έν λ. άμμότοπος.

άμμουδιάτικο τό, Λεξ. Μ. Έγκυκλ.

Τό οῦδ. του άμαρτ. έπιθ. **άμμουδιάτικος* ούσιαστικοποιηθέν.

Ποικιλία της οίνοφόρου άμπέλου με μαύρας ράγας.

άμμουδίζω Κωνπλ. *άμμ'δίζω* Θράκ. (Σαρεκκλ.) *άμμ'δίζον* Σαμοθρ. Τήν.

Έκ του οῦσ. *άμμούδα*.

1) Περιέχω άμμον Θράκ. (Σαρεκκλ.) Κωνπλ. Τήν. : *Τό γλυκό άμμουδίζει* Κωνπλ. *Άμμ'δίζει* τό χῶμα του Τήν. *Τό ψωμί άμμ'δίζ'* Σαρεκκλ. Συνών. *άμμιζώ*, *άμμοφέρνω*. 2) Περιέχω χῶμα παχύ Σαμοθρ. : *Τού χουάφ' άμμ'δίζ'.*

άμμουδίτικος έπιθ. Σύμ.

Έκ του οῦσ. *άμμούδα* και της παραγωγικής καταλ. -ίτικος.

Ό περιέχων άμμον : *Σφουγάρι άμμουδίτικα.* Συνών. *άμμουδερός* 1, *άμμώδης*.

άμμουδόπετρα ή, Κρήτ.

Έκ των οῦσ. *άμμος*, του όποιου ό πληθ. *άμμουδες*, και *πέτρα*.

Λίθος άμμώδους συστάσεως και εύθρυπτος. Συνών. *άμμούδα* 2.

άμμουδούρα ή, άμάρτ. άμμοδούρα Πελοπν. (Δημητσάν.) *άμμοούρα* Κάρπ.

Έκ του οῦσ. *άμμούδα* και της παραγωγικής καταλ. -ούρα. Είς τόν τύπ. *άμμοδούρα* ύπεισηλθε τό ο ως συνδετικόν φωνήεν, διότι ή λ. ως πολυσύλλαβος ένομίσθη σύνθετος. Πβ. *άμαξηλάτης-άμαξολάτης*, *άμμουδάρα-άμμοδάρα* κττ.

Τόπος, γή άμμώδης ένθ' άν. : *Της άμμοδούρας τό σπαρτό τό φεγγάρι τό τσουρίζει* Δημητσάν. Συνών. ιδ. έν λ. *άμμότοπος*.

άμμουδόχορτο τό, ένιαχ.

Έκ των οῦσ. *άμμος*, του όποιου ό πληθ. *άμμουδες*, και *χόρτο*.

Τό φυτόν ψωραλέα τό ασφάλτιον (psoralea bituminosa), της τάξεως των έλλοβοκάρπων (leguminosae). Συνών. *άγριοτριφύλλι* 4, *βρομοῦσα*, *βρομόχορτο*. [**]

άμμουδόχωμα τό, Κρήτ. *άμ-μουδόχωμα* Ίκαρ.

Έκ των οῦσ. *άμμούδα* και *χῶμα*.

Χῶμα περιέχον άμμον. Συνών. *άμμόχωμα*. Πβ. *άμμότοπος*.

άμμούθρα ή, Σύμ.

Έκ του οῦσ. *άμμούδα*.

Σωρεία άμμου. Η λ. και ώς τοπων. Σύμ.

άμμουριά ή, Μεγίστ. *άμμουρέα* Κάρπ.

Έκ του άμαρτ. οῦσ. *άμμούρα* (πβ. τοπων. *Άμμούρα*) και της παραγωγικής καταλ. -ιά. Τό *άμμουρέα* κατ' άλλα εις -έα.

I) Άποτρίμματα του κονιάματος των τοίχων Μεγίστ.

II) Έκτασις άμμώδης Κάρπ.

άμμοῦσα ή, Ήπ. Ζάκ. Κέρκ. Παξ. Στερελλ. (Άκαρν.) κ. ά. *άμμοῦσα* Εὔβ. (Ίστ.) Κρήτ. Κύθηρ. Πελοπν. (Βούρβουρ. Καλάβρυτ.) Στερελλ. (Αίτωλ. Λεπεν.) κ. ά.

Έκ του οῦσ. *άμμος* και της παραγωγικής καταλ. -οῦσα, περί ης ιδ. *ΆνθΠαπαδόπ. έν Άθηνῶ 37 (1925) 180* κέξ. *Ότι ή λ. παλαιά μαρτυρεί τό τοπων. Άμμοῦσαι έν Miklosich - Müller Acta 5,56. (Κατά ΓΉατζιδ. έν Άθηνῶ 29 (1917) 201 έκ του άρχ. άμμόεσσα).* Περί του τύπ. *άμμοῦσα* πβ. ΓΉατζιδ. έν Έπιστ. Έπετ. Πανεπ. 13 (1916 / 7) 185.

1) Τόπος πλήρης άμμου, γή άμμώδης Εὔβ. (Ίστ.) Ζάκ. Ήπ. Κέρκ. Κρήτ. Κύθηρ. Πελοπν. (Βούρβουρ. Καλάβρυτ.) Στερελλ. (Αίτωλ. Άκαρν.) Λεπεν.) Παξ. : *Τ' άμπέλιν είνι άμμοῦσα* Αίτωλ. *Όπως νά τό κάμ'ς τό άμμοῦτεις δέν καρπῶνι αυτόθ. || Άσμ.*

Κ' *έδᾱ βαρκάκια βλέπουσι σάπηα και τρυπημένα, εις τήν άμμοῦτσα κείτουνται ξερά, χαρβαλασμένα*

Κρήτ. Συνών. ιδ. έν λ. *άμμότοπος*. Η λ. και ώς τοπων. υπό τόν τύπ. *Άμμοῦσα* Βιθυν. (Κατιρ.) Λευκ. Μοσχονήσ. Στερελλ. (Αίτωλ.) *Άμμοῦτσα* Κῶς *Άμμοῦτσεις* Κρήτ. 2) *Άμμος* Κρήτ. : *Άμμοῦτσα κατάμνη* 'ναι τό ψωμί (κατάμνη = άμιγής). || Άσμ.

Του ποταμού τά σέρματα άμμοῦτσα και κλαδιά 'ναι, τό' άγάτης ό ξεχωρισμός μαχαίρια και σπαθιά 'ναι

(σέρματα = τά παρασυρόμενα). Συνών. *άμμοιδη*, *άμμος* 1, *άμμουδα* 1, *άμμουδιά* 4, *άμμοσι*. 3) *Άργύλλος* χρησιμεύουσα εις παρασκευήν άμμοκονίας Κέρκ.

άμμουσάδα ή, άμάρτ. *άμμουτσάδα* Κρήτ.

Έκ του οῦσ. *άμμοῦσα* και της παραγωγικής καταλ. -άδα (II).

Τόπος κεκαλυμμένος υπό άμμου.

άμμουσερό τό, Κεφαλλ.

Τό οῦδ. του άμαρτ. έπιθ. *άμμουσερός* ούσιαστικοποιηθέν.

Τό καλής ποιότητος άμμῶδες έδαφος. Πβ. *άμμόγειο*, *άμμόγη*, *άμμότοπος*, *άμμουσόγη*.

